

ד' אמות של

הלכה

או לי אמי כי יולדתנו, בראותינו שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומוחים שוקרים על התורה בעמך ההלכה של אמתה. אלא בע"ה בפפאל של הכל מבוי והודה על האמתה, אין דורש להבין ורכבי התורה על ברוריה, ואיליכם אישים אקרים, וכו' לחולקון שעוסקים בתורה בתמיות מחול אלiol ולכון, אבל כל למזכם גמורה משניות מודרש של"ה, ואין אחד נתן לב ללמידה או רוח חיים על ברוריו לדעת ללקות תפליין, מצחיה, תפלה, בכחות, נינלאת דיום, וברכבת המזון, הלכות שבת והלכות يوم טוב על בוריהם, אשורי איש שימלט ולא ישבה בהן, כי בחן הלבבות והזרעיה להמנוגים מעשיה, ובפרט רינוי מוקצת, מלגתת שבת ויום טוב וחול המועד, ברבות הנגינות וברדמתה. (嗣ה רשבח'א הרשב'ב)

גליון יומי לאיזוק והתערות ללימוד "הלכה" בכל יום

כל מאן דזקה להלכה חד ירית עלמא חד

כל צדיק וצדיק אית ליה עולם בפני עצמו,
וכל מאן דזקה להלכה חד ירית עלמא חד,
כל שכז מאן דזקה למסכתא חדא, או
לתרין, או לשתיין, דאטמר בהוון שישים מה
מלכות, דכל מסכתא מטרוניתא יהיה
בגרמה, זאה איהו מאן דירית לה בהאי
עלמא, דהלהקה עולימא דמטרוניתא, דאייהי
קבלה. (תיקוני זהר יד:)

